

Chvá - lím tě, že jsem vzni - kl tak po - di - vu - hod - ně.

R.
[Ž 139 (138), 14a]

Ž 139 (138)

1.	Hospodine, ty mě	zkou - máš a znáš,	* ty víš, když sedám i když	vstá - vám.
2.	Poznáváš mé myšlenky již	zdál - ky;	* at' jdu nebo ležím, ty to určuješ,+ všímáš si	všech mých cest. R.
3.	¶ Tys přece stvořil mé	led - ví,	* utkal jsi mě v lůně mé	mat - ky.
4.	Chvám tě, že jsem vznikl tak podi - vu - hod - ně,		* úžasná jsou tvoje	dí - la. R.
5.	Zkoumej mě, Bože, a poznej mé	srd - ce,	* zkoušej mě a poznej mé	smý - šle - ní!
6.	Pohled', zda jdu cestou	špat - nou,	* ¶ a ved' mě cestou	od - vě - kou! R.